
Over Evne

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Over Evne", i: *Mindeudgave Digte*, side: 79, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Over Evne

Har du prøvet at vandre ad dyndede Veje
en raakold og blæsende Efteraarsdag
under Regnhimlens lave og hængende Tag
med en Skuffelses Ve som dit eneste Eje?
Har du mægtet at mindes en Fortidens Stund,
da det straalte af Sol over Grøfter og Agre,
da din herlige Skat var Forjættelsens fagre
Tro i din Tanke og Smil om din Mund?

Har du skreget af Nød og unævnelig Kvide
ved at huske paa „dengang“ og tænke paa „nu“ –
til Mindernes Igle hang mæt ved din Hu,
saa du graadløs knap evnede længer at lide,
men kun slæbte dig frem, skønt du intet begreb,
forkommen og sløvsindstræt, syg og alene
under sorte, tungtdryppende, bladløse Grene,
hvori Vinden sin klagende Dødesang peb?

Der er Uvejr, der ægger vort trodsige Tykke.
Men Efteraarsregnrusk er lammende Gift,
og Skyernes træge, mistrøstige Drift
har intet at gøre med Lidelsens Lykke.
Hvo kan holde sig rank i den mudrede Strøm,
naar hans Støttestav blot er den hverdagsgraa Kvide,
og de eneste Venner, der gaar ved hans Side,
er den svigtede Tro og den bristede Drøm?